

[Birgitte Husmark]

hæng. Og det skal så benyttes som et argument imod at bevilge gratis medicin. Det er også temmelig uforståeligt.

Med hensyn til tilskudsmuligheder kan vi da også fra SF's side kun beklage den sidste lovændring på det område, og det er jo en af de ting, der gør, at udgiften til medicin også for epileptikere er blevet forøget med ca. 600 kr. om året, nemlig den ekstra egenbetaling, som man skal erlægge, før man bliver berettiget til tilskud. Også af den grund mener vi, at det er et helt rimeligt forslag.

Jørgen Winther (V):

Venstre kan afvise det foreliggende forslag. I dag er der rigtig mange tilskudsmuligheder til patienter med epilepsi, som har brug for medicin. Der er for det første § 48 i bistandsloven, hvorefter kronisk syge børn kan få betalt medicinen. Der er mulighed for, at pensionister kan få medicinkort og dermed også få epilepsimedicin gratis. Yderligere er der som nævnt kronikergrænsen på de 300 kr., og endelig er der muligheder for individuel ansøgning. Det vil sige, at en meget, meget stor del af de patienter, der har behov for epilepsimedicin, i forvejen enten får den gratis eller får store tilskud dertil.

Det, jeg synes er et meget spændende perspektiv i det her, er, hvor langt S og SF vil gå i deres fælles forslag om, at forskellige patientgrupper skal have gratis medicin. Fru Birgitte Husmark sagde, at det er medicin, som er livsnødvendig og ikke kan misbruges, der skal gøres gratis. Det vil sige, at vi også kan forvente andre forslag senere, f.eks. om patienter med forhøjet blodtryk – det er også en situation, hvor det er livsnødvendigt at tage medicin, i hvert fald hvis blodtrykket er tilpas højt – og patienter med kroniske hjertesygdomme vil også kunne have behov for gratis medicin, og patienter med astma vil også have behov for gratis medicin. Så hvis det er sådan, at vi her i Folketinget skridt for skridt skal have det ene forslag efter det andet, kan jeg da forudse ret mange debatter om dette emne.

Selvfølgelig respekterer jeg, at hvert enkelt parti kan prøve alle de muligheder, man har, for at komme igennem med de synspunkter, man nu engang har.

Jeg mener, at man med dette forslag lægger op til forskelbehandling af forskellige patientgrupper. Man siger: Den patientgruppe har en

sygdom. De får det blå stempel, dermed kan de få gratis medicin. Jeg synes, det er ganske uretfærdigt over for andre patientgrupper i samfundet, som har lige så stort behov for at få medicin gratis.

Der er heller ikke noget forslag om, hvor pengene skal komme fra. Er det sådan, at man skal hæve kronikergrænsen? Eller skal man bare hæve skatteprocenten? Eller hvorfra ønsker man at disse ekstra udgifter skal finansieres?

Venstre kan afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Hr. Jørgen Winther havde jo et forholdsvis klart spørgsmål om, hvordan Socialdemokratiet og SF vil bære sig ad fremover.

Jeg kan oplyse til hr. Jørgen Winther, at vi egentlig ikke havde forestillet os, at der sådan skulle væltes en byge af den slags lovforslag hen over regeringen. Jeg kan samtidig oplyse hr. Jørgen Winther om, at jo strammere hr. Jørgen Winthers parti og regeringen kører medicinpolitikken i Danmark, jo mere intensive må vi være i vores forsøg på at hjælpe i hvert fald de mest udsatte grupper.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

I fortsættelse af hr. Qvist Jørgensens korte bemærkning kan jeg sige, at vores forslag selvfølgelig hænger sammen med den politik på sundhedsområdet, som regeringen fører. De ændringer, der er sket dels med at fjerne en lang række medicintilskud ved at overføre medicinen til håndkøb og dels forøge brugerbetalingen på medicin, gør jo, at der er nogle sygdomskategorier, der falder ind under de ny regler, og det medfører, at man ser et forøget antal hospitalsindlæggelser.

Mit kriterium – uden at vi i øvrigt har diskuteret det nærmere – er spørgsmålet om, hvilke risici der opstår, hvis patienter ikke får den nødvendige medicin, de har brug for, og det hermed kan ende med, at de bliver hospitalsindlagt.

Det er i hvert fald den vej, som jeg kunne forestille mig vi skulle gå, når vi diskuterer det videre, og det må hr. Jørgen Winther jo også kunne se ud fra en rent økonomisk betragtning.